

SERIA

A

NUMĂRUL

69

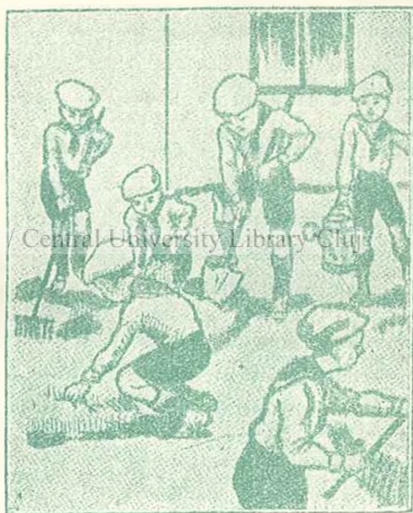
222161

CUNOȘTINȚE

FOLOSITOARE

„ȘTIINȚA PENTRU TOȚI”

DIRECȚ. REDACȚIONALĂ PROF. UNIV. I. SIMIONESCU

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ȘCOALA ȘI STRĂJERIA

DE

V. GHEȚEA

EDITURA „CARTEA ROMÂNEASCĂ” BUCUREȘTI

Prețul Lei 8.-

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

* = 8 lei numărul; celelalte 5 lei.

Seria A. „ȘTIINȚĂ PENTRU TOȚI“.

Nr.	Nr.
1. Cum era omul primitiv de I. SIMIONESCU.*	37. Ficatul și boalele lui de DR. M. CAHĂNESCU.
2. Viața omului primitiv de I. SIMIONESCU.*	38. Elektrochimia și elektroliza de N. N. BOTEZ.
3. Gazurile Naturale de I. SIMIONESCU.*	39. Noțiuni de elektricitate de ING. CASETTI.
4. Albinela de T. A. BĂDĂKĂU.	40. M. Berthelot de CAPIT. M. ZAPAN.
5. Furnicile de T. A. BĂDĂRAU.	41. Izvoare actuale de energie de E. SEVERIN.
9. Viața plantelor de I. SIMIONESCU.*	42. Goethe ca naturalist de PROF. I. SIMIONESCU.
10-11. Pasteur de C. MOTAȘ.	43. Viața'n munți de I. SIMIONESCU.*
14. Porumbelii mesagerii de V. SAODOVEANU.	44. Principii de biologie de I. SIMIONESCU.
15. Planeta Marte de ION PAȘA.	45-46. Fauna Mării Negre de BĂCESCU, M. și CĂRĂUȘU S.*
16. Dela Omer la Einstein de GENERAL SC. PANAITESCU.	47. Vitaminele de DR. N. GAVRILESCU.*
17. Cum vedem de DR. I. GLĂVAN.	49. Petrolul de I. SIMIONESCU.*
18. Razele X de AL. CIȘMAN.	50. Șobolani și șoareci de PROF. RAOU VLĂDESCU.*
19. Omul dela Cucuteni de I. SIMIONESCU.	51. Viața la Ecuator de I. SIMIONESCU.*
20. Protozoarele de I. LEPSI.	52. Viața la tropice de I. SIMIONESCU.*
21. Fulgerul și trăsnetul de C. G. BRĂDEȘEANU.	53. E. Roux de PROF. DR. G. MARINESCU.*
22. Nebuloasele gazoase de M. E. HEROVANU.	54. Cuțemurile de I. SIMIONESCU.*
23. Bacteriile folositoare de I. POPU-CĂMPEANU.	55. Cum birue viața de DR. VASILE ZAHARESCU.*
24. Scrisori cereștii (Meteorite) de I. SIMIONESCU.	56. Plante carnivore de I. POPU-CĂMPEANU*
25. Din Istoricul elektricității de STEL. C. IONESCU.	57. Chihlimbarul de A. RABICHON*
26. Mercur și Venus de C. NEGOIȚĂ.	58. Newton de O. ONICESCU.*
27. Reumatism și arterioscleroza de DR. M. CAHĂNESCU.	59. Fluturii de zi de I. SIMIONESCU.*
28. Oameni de inițiativă de APOSTOL D. CULEA.	60. Fluturii de noapte de I. SIMIONESCU*
29. Henri Ford de ING. N. GANEA	61. Glande cu secreție internă de PROF. DR. C. PARHON.*
30. Musca de I. MUREȘANU.	62. Sarea de PROF. I. SIMIONESCU.*
32. Cifrele de G. M. LĂZĂRESCU.	63. Circulația materiei de PROF. I. SIMIONESCU.*
33. Animale de demult de I. SIMIONESCU.	64. Paserii de apă de C. S. ANTONESCU*
34. Lămurirea potopului de I. SIMIONESCU.	65. Flori de primăvară de I. SIMIONESCU.*
35. Din viața oamenilor întreprinzători de APOSTOL D. CULEA.	66. Din viața marilor fizicieni și chimiști de C. ALLACI.*
36. Societatea națiunilor de ARTUR GOROVEI.	67. Descartes de O. ONICESCU.*
	68. Stelele noi de C. ARGINTEANU.*
	69. Strejăria de V. GHEȚEA

Seria B. „SFATURI PENTRU GOSPODARI“.

Nr.	Nr.
2. Despre tovărășii de PREOT. C. DRON.	8. Sifilisul de DR. E. GHEORGHIU.
3. Despre scarlatină de DR. I. GHEORGHIU.	10. Votul obșteșc de A. GOROVEI.
7. Morcovul și alte legume de P. ROZIADÉ.	14. Pelagra de PROF. V. BABEȘ.*
	15. Alegerea semințelor de C. LACRIȚIANU.

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE ȘTIINȚĂ PENTRU TOȚI

ȘCOALA ȘI STRĂJERIA

DE

V. GHEȚEA

CUVÂNT INTRODUCTIV

Școala

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Este de netăgăduit, că oricât s'a străduit școala atât înainte de războiu, în epoca lui Haret, când se poate spune că a avut cea mai valoroasă și rodnică activitate, — vorbesc în special de școala primară prin activitatea extra școlară, — și chiar de după războiu, când întreaga lume se găsea într'o stare de desmeticire, din sgomotul marelui măcel, — nu s'a ajuns la mari rezultate; iar tineretul a fost o vreme lăsat într'o liberă creștere fără nicio corectare. Am ajuns să avem acel desfrâu tineresc, cu cele mai oribile crime, pe care ziarele cotidiene le-a înserat la vreme și de care toți ne întrebam: care-i cauza? Dela fiul de muncitor, — fie plugar, fie lucrător în fabrică, — până la fiul marelui bogătaş, ce-și însușea o educație a unei mentalități temporare, create prin senzaționalele romane de aventuri, în fascicole, ce inundase piața și luase locul cărții de școală în ghiozdanul elevului, nu se cunoștea decât o dorință: senzaționalul. Înșăși

vremea părea că este alături de această atmosferă prielnică desfrâului.

Școala n'a putut da o educație integrală, oricât s'a străduit. Ii lipsea organizarea. Apoi formarea caracterelor nu mai era o preocupare educativă. Peste tot se formau tipurile materialiste, prieluite și de atmosfera timpului de față.

Netăgăduit, educatorul în majoritatea cazurilor, nu era decât un exponent al timpurilor. Astfel s'a ajuns — cine caută să cunoască adevărata stare a lucrurilor, — să avem cel mai mare procent de analfabeți și starea cea mai primitivă a populației noastre. Câteva date, — căci pe acestea m'am sprijinit, când am pornit să scriu lucrarea de față ¹⁾ începută printr'o serie de articole prin ziare și reviste, — ne vor edifica complet. Să ascultăm cifrele și apoi să vedem cauzele. Incepem cu învățământul înainte de războiu — 1914 — 1915. Aveam în Vechiul Regat, fără Cadrilater, 4958 de școli primare la sate și 420 la orașe, sau în total 5378 de școli primare.

Numărul copiilor în vârstă de școală la sate, era de 910.203; iar la orașe de 119.393; sau în total 1.029.596. Din aceștia au fost înscriși în școli la sate 550.010, iar la orașe 80.104, sau în total 636.114.

Au rămas așa dar ne înscriși în școală 393.482 copii, sau un procent de 38,3%, din toată populația școlară; iar numai la sate 415.673 au urmat regulat. Prin urmare, starea analfabetismului, ținând seama că ne aflăm înainte de război, nu era îngrijorătoare. Se pare că aci a avut foarte multă influență tactica lui Haret.

Să vedem câteva date și după războiu.

După datele recensământului școlar din 1931, numărul copiilor în vârstă să urmeze la școala

1) În curând «Sensul unei educații» tot cu aceeași temă. Partea II.

primară propriu zisă (7—16 ani) a fost de 2.793.181. Dintre aceștia, abia 2.053.334 s'au înscris pentru a urma școala primară, și din ei 1.484.254 au urmat regulat, adică 7,233%. Procentul n'ar fi prea redus, dacă nu s'ar ținea seama că el e pe țara întreagă, cuprinzând și școlile urbane, care se știe au cel mai mare procent. În anul 1935 Martie 30, Ministerul Educației Naționale, publică în ziarul „Adevărul” rezultatul unui nou recensământ. Din 3.115.675 de copii, ce trebuiau să urmeze cursurile, s'au înscris 1.775.441. Restul de 1.340.234 de elevi, ce se fac?

Să presupunem că 340.234 sunt infirmi și nu ar putea urma cursurile, ceace nu cred nici pe sfert; dar atunci ce facem cu ceilalți tineri, cari nu cunosc lumina cărții?

Nu mai vorbesc de analfabetismul repartizat pe regiuni, pentru că s'a văzut; nu avem acelaș procent peste tot. De exemplu: Basarabia, continuă să de-a cel mai mare număr de analfabeți, pe când Muntenia, deține cel mai mic procent. Nu este cazul să le discutăm aci; dar prezintă o foarte mare importanță pentru că „Străjeria” care vine ca o complectare a școlii, se lovește tocmai de această situație. Este cazul să ne punem întrebarea: Ce-a contribuit la sporirea aceasta mare a numărului de analfabeți? căci școli, puține câte am avut, au funcționat; învățători, la fel.

Nu s'a dat apoi importanța cuvenită țărânilor. Toată grija s'a îndreptat către orașe. Satele au fost lăsate în părăsire; iar toți cei ce se arătau mai energici, și cu mai multă vlagă, porneau către orașe. A fost și încă mai există, năvala satelor către orașe. Avem încă, în satele noastre, starea primitivă de acum 500—1000 de ani.

Pentru educatorul român problema cea mai de

seamă și care încă va rămâne pentru multă vreme este școala și satul.

Satul, — această celulă administrativă, care înseamnă ceva în viața unui stat, — n'a avut încă școala lui, după cerințele vremii. Singura școală pe care copilul săteanului putea s'o urmeze, a fost cea primară. Celelalte școli, suprapuse acesteia, pregătesc copiii celorlalte categorii sociale. Și o altă greșală: cine depășește cu greutate școala primară, nu se mai gândește să vină în sat, la coarnele plugului.

Multe din elementele viguroase dela țară vin la oraș, ca să rămână în armată, mici funcționari comerciali, lucrători, încasatori, servitori etc, etc. Prin acesta s'a observat și e cazul să citez afirmația d-lui S. Bârsănescu; *cei mai buni absolvenți ai școalelor primare își iau sborul spre orașe. — adeseori rămânând la coarnele plugului numai ciurucurile, faliiții cursului primar, deci incapabilii, dela care nu se mai poate aștepta nimic, nici un progres al satului*". Să fie și aceasta o cauză de care suferă satele noastre? Da! Și pe drept, e una din cauzele cele mai dezastroase. Toți câți au plecat din sat, nu l-au mai văzut decât în rare ocaziuni și atunci în grabă. Nu ne-am mai gândit că acolo avem părinți, frați, rude, care ne așteaptă să le dăm sfaturi. Dacă analizăm mai adânc motivele de ordin psihologic, am constata că sătenii au dreptate, când spun că vor cu toții să vină la oraș, chiar uneori să muncească mai mult decât la țară.

Ce-i determină?

Am văzut oameni legați de pământ cu jurământ, dar îl vând, pentru ca să vină la oraș.

Se impune o explicare. Deși nu este locul aci, totuși vom răspunde:

Săteanul este ca individ înaintat cronologiceste în timp, dar înapoiat în viață. Atâtea dureri, atâtea griji, l-au sdruncinat sufletește de nu mai cores-

punde timpului, dar în momentul în care-și revine, caută o eșire, o libertate, o înțelegere a lucrurilor, și atunci, pentru aceasta părăsește satul.

Căci satul a rămas monoton, plin de boale, neestetice, în fine cuibul întunericului. . . .

Apoi îi lipsește cultură generală, pentru a-l desmetici. După cum orășenii caută eșirea la țară, invers caută sătenii eșirea la oraș. Este acel proces psihologic, al cunoașterii și dorinței de necunoscut. Cât timp satele vor fi adevărate centre de viață, unde săteanul să găsească totul, nu vom mai avea acea năvală dela sate la orașe; iar satele vor prospera. Trebuie să creem un ethos nou, să deșteptăm o conștiință și o credință nouă; credință în menirea lui de țăran, conștiință de răspunderea lui de țăran, față de satul și de statul din care face parte. O înțelegere a devisei. „*Credință și Muncă pentru Țară și Rege*“. Acesta ar fi rostul străjeriei alături de școală.

Străjeria 1)

Ce e străjeria? Ce e un străjer?

Această întrebare s'a pus de multe ori de către acei care nu cunosc încă marea mișcare ce cuprinde treptat întregul tineret al României, al cărui progres și avânt, pun fără încetare noi probleme și descoperă nebanuite izvoare de inspirație, precum și în domeniul spiritual neexplorat până acum.

Străjerul, — s'ar putea răspunde — este Românul conștient de valoarea sa, de datoriile sale ce le are către sine și națiune, el este viitorul cetățean al României moderne.

Țara noastră nu și-a atins idealul național numai prin dobândirea frontierilor etnice; împlinind acest

1) În capitolul acesta m'am servit de datele publicate în „*Buletinul O. E. T. R.*“ și „*Straja Țării*“.

ideal național, ca și-a fixat realizări noi în domeniul unității sufletești, precum și în domeniul național, social, moral și economic. Aceste năzuințe cereau transformarea sufletului, presupuneau o adâncă prefacere către o nouă disciplină, o primenire de metodă, o întărire morală și fizică; un climat propriu comandamentelor superioare ale neamului.

Desigur, rezolvarea acestor probleme nu revine tineretului, ținând seama de noile atribuțiuni. Formarea tineretului este o problemă care interesează însăși existența unui popor, deci educația tineretului nu putea rămâne în afară de celelalte preocupări ale neamului nostru. Copilul nu poate crește izolat, existența lui în societate preocupă în chip deosebit atenția conducătorilor noștri și corespunde cerințelor pedagogiei moderne.

„Străjeria nu este școală de carte, ea este școala vieții pentru un neam întreg. Străjerul înainte de toate, trebuie crescut, — să fie un bun cetățean, un desăvârșit patriot, iubitor de neam și de Rege, mândru că este Român....

Fiecare cetățean este o roțiță din mecanismul Statului și pentru ca întreg organismul să fie pe deplin de folos, trebuie ca fie care, la locul unde l'a așezat soarta, să-și facă pe deplin datoria, mânat de un singur gând și călăuzit de un singur suflet, acel al neamului“ (M. S. Regele în cuvântarea dela 8 Iunie 1936).

Această nouă problemă, nu am importat-o de peste hotare și nici transformat-o din educația popoarelor vecine, ci avem mândria că-i operă românească datorită Marelui Străjer.

Străjeria românească, oricare ar fi asemănările cu armatele tineretului școlar din alte țări, este o instituție națională, așa cum ne arată și numele ei, cu răsunet atât de vechi românesc.

Numele de străjer dat acestei educațiuni, este în raport și cu trecutul glorios al neamului nostru și

cu sarcina pe care acest tineret este chemat să o îndeplinească în viitor. Răsfoind paginile istoriei, cum spune d. dr. C. Angelescu, — cu toții știm că, din cele mai vechi timpuri, românul a stat pururea straje, apărându-și hotarul, brazda, și dreptul la libertate de care am avut nevoie și avem.

Istoria este plină de numele atâtor eroi, căzuți în dreaptă cauză, pentru străjuire la hotare.

„Din vârful carpaților
Din desimea brazilor“

Sentinela lui V. Alexandri, străjă română, pe pământul Daciei străbune, veghează cu brațul încordat iar mâna pe suliță și paloș, — cu ochii țintă la hotare, de unde năvăleau hoardele barbare.

Și sentinela veghează, norul crunt înaintea; dar cu inima de piatră, îi răspunde fără teamă:

„Vie“!

Și au venit, Goții, Gepizii, Hunii, Vizigoții, călcând plaiurile noastre. Dar străjerul depe munte nu s'a dat învins, și-a strigat, cum spune poetul:

„Sunt român și sunt oștean
De a-l împăratului Traian,
Maica Roma cea bătrână
Mi-a pus arma asta'n mână
Și mi-a zis cu glasul său“....

Iar când la Rovine orgoliosul împărat Baiazid, cere să i se supună mâna de oameni din Vlahia, căci altfel va pustii totul cu marea sa armată, i se prezintă în față, falnicul străjer, ce răspunde fără teamă:

— „Tu ești Mircea ?

— „Da! Împărate“!.

sau când spune la intrare:

— „Ce vrei tu ?

— „Noi ? Bună pace“.

Și smerită închinare se ridică din sufletele noastre, înspre umbrele tuturor străjerilor, mari și mici, care

la chemarea buciurilor, — au pus mâna pe arc și pușcă, alergând la Dunăre sau Nistru.

Iată amintiri scumpe, cum spune d. dr. C. Angelescu, care ne aduce aminte de cuvintele:

„Straje și Străjer“.

Iată de ce Străjeria, este o instituție națională și cu ea ne mândrim astăzi. Ea este o moștenire dela străbunii noștri — străjeri neînvinși de altă dată, care au păstrat hotarele și pământul scump nouă tuturor.

Iar pentru ca să poată fi o operă desăvârșită, s'a legat strâns de școală.

Școalele de ori ce fel, precum și întreprinderile atât de stat, cât și particulare sunt obligate să organizeze pentru educația tineretului dela 7 la 18 ani unități străjerești — conform cu noua programă.

În cei 4 ani de zile, cât au trecut de la înființarea oficiului de educație a tineretului român, străjeria a ajuns la proporții considerabile.

Numeroasele manifestări din ultimii ani, dovedesc pătrunderea ei în rândurile tineretului.

În numeroasele școli unde s'a introdus, s'a primenit atmosfera morală în care se făcea educația elevilor.

Străjeria, nu a scăzut cu nimic prestigiul școlii, ci din contră i l-a ridicat.

Străjeria este complectarea și lărgirea mijloacelor educative de care dispune școala existentă; complectare și lărgire făcută în scopul de a asigura recolta caracterelor de care are nevoie neamul nostru în viitor, spune d. C. Rădulescu Motru.

O instituție, ca aceea a străjeritului, chemată să completeze sub raportul disciplinei corporale și sufletești educația unui număr așa mare de tineri, nu poate reuși decât dacă munca acelor care activează în lăuntrul ei este făcută cu devotament și cu pricepere. În această privință ne grăbim să adăugăm, că în acești din urmă ani în care străje-

ria a funcționat, s'a făcut deplină dovadă că suntem pe calea cea bună. Mulțumită muncii devotate și pricepute a primilor educatori în străjerie, organizația aceasta s'a impus și este în creștere.

Socotim că este bine ca publicul să-și dea seama de contribuția originală pe care o aduce străjeria, în educația tineretului, pentru ca pe viitor să nu se mai aducă nici o învinuire.

Domnul Rădulescu Motru, într'un articol despre străjerie, spune :

„In practica educației, străjeritul urmărește să pună în valoare, dintre însușirile sufletești ale tânărului, cu precădere pe acelea care fac din tânăr un membru util comunității de viață în care el este sortit să trăiască ; începând cu comunitatea conșcolarilor și sfârșind cu comunitatea cea mare a națiunii . Intre mijloacele întrebuintate pentru atingerea acestui scop, sunt toate genurile de activitate pe care le oferă viața în comun a elevilor : jocul, exercițiile fizice, exercițiile militare, excursiile, munca în tovărășie, ș. a. Instituția străjeririi, cunoaște pe tânăr, sub raportul ființei lui sociale ; ca membru al clasei, ca membru al familiei, sau ca membru al societății ; în consecință cere dela el virtuți de ordin social : devotament pentru camarazi, iubire și respect pentru părinți, credință și muncă pentru Țară și Rege.

Școala de până acum nu disprețuia desigur, scopul pe care îl urmărește azi străjeria. In programul ei de lucru, găsim formarea caracterelor morale pe primul plan ; iar printre membrii corpului său didactic pe nici unul, care să tăgăduiască importanța educației militare în scopul apărării naționale.

Totuș rezultatele pe care școala existentă le-a dat, în această privință nu au fost mulțumitoare.

Munca depusă în ea, cu cele mai bune intenții, nu reușea să formeze disciplina trupească și sufle-

tească a elevilor. Anume vinovat nu era nimeni; și totuși lumea căuta un vinovat.

Pe vinovat îl cunoaștem astăzi. Nu este corpul didactic; este spiritul însuși pe care îl avea vechea școală față de elev.

Școala de până acum avea în vedere să formeze din elev o individualitate puternică, pregătită să ducă o luptă de concurență cu toată lumea. În ea conducea spiritul individualismului din secolul trecut, iluziunea răsărită pe aluviunile lăsate de umanitarismul Renașterii. Din această cauză, școala veche punea în valoare numai însușirile individualiste ale elevului.

Chiar când ea întrebuița jocul, exercițiile fizice și militare, excursiile și munca în comun a clasei, le întrebuița ca sport în scopul de-a contribui la diferențierea individualității elevului. Ea nu vedea în aceste forme de viață în comun mijloace, care să pună în valoare virtuțile cetățenești ale elevului, ci vedea în ele mai mult ocaziuni distractive inoperante pentru o contribuție educativă separată și durabilă. În special contribuția educativă ce se putea scoate din ele pentru formarea de caractere vrednice să stea în apărarea Țării și Tronului în vremuri de grea cumpănă, de școala cea veche era neglijată aproape cu totul. Această contribuție tocmai a scos-o în evidență străjerismul.

Pentru străjerism, momentele de viață petrecute în comun de elev cu camarazii săi în timpul jocului, exercițiilor fizice și militare, excursiilor etc. nu sunt momente de distracție sau mișcări sportive pentru întărirea sănătății lui trupesti ci sunt experiențe de probă, oțeliri dirijate cu îngrijire; pentru a forma din el o strajă chemată să vegheze la viitorul neamului.

Școala de până acum era condusă într'un spirit individualist; în consecință ea pregătea cu precădere pe elev cu armătura cerută unui întreprinzător.

tor concurent, pe când străjeria este condusă într'un spirit de solidaritate națională și în consecință ea pregătește cu precădere pe elev cu deprinderi de camaraderie, de prietenie, de devotament civic și de sacrificiu pentru apărarea țării.

Pentru a avea opera desăvârșită a educației, școala de până acum trebuie să se completeze cu străjeritul. Acesta este primul adevăr în care marele public este bine să fie inițiat.

Între străjerit și școala de până acum, nu există antagonism, ci numai o împărțire de atribuții.

Școala are de partea sa, ca mijloace educative; cartea, laboratorul și documentele de toată categoria; străjeria are de partea sa, ca mijloace educative: exemplu, fapta provocată nu din comandă, imitația din tot ce isvorește măreț din viața comună cu camarazii. Iar școala și străjeria împreună formează, prin diferitele lor mijloace educative, pe Românul întreg de mâine, așa precum cere vocația Românismului pe pământ.

D. C. T. Sidorovici Comandantul „Străjii Țării“ într'un articol publicat în *Buletinul O. E. T. R.* spune:

„Fiecare om își are cercul său de preocupări. Orice problemă de interes superior pentru Țară și Neam este privită de cetățean prin acel caleidoscop al îndeletnicirii zilnice, care nu-i îngăduie totdeauna să atingă o desăvârșită obiectivitate. Avem însă la cel mai înalt post de comandament național, o conștiință limpede și scrutoare, liberă de orice sarcini subiective, o conștiință care a descifrat din accentele imperative ale prezentului toată nevoia unei organizări menite să asigure în linii largi dezvoltarea firească a unui popor așezat de soartă în centrul continentului veșnic cutremurat de prefaceri: Este Monarhul ctitor de țară nou și Mare Străjer al destinului românesc.

Din înaltele preocupări regești, a răsărit ca dintr'o sămânță aruncată în brazda rodnică, acea instituție de încadrare a tineretului în disciplina unui crez de viață nouă, într'o vreme când defetismul alimentat de străini începuse să-și proiecteze umbrele amenințătoare peste curatele lor suflete.

La temelie străjerismului, Marele nostru străjer a așezat coloanele de rezistență ale unei doctrine care se sprijină pe o educație morală, — nu învățată din cărți, ci dovedită și aplicată în fapte de fiecare zi; pe o educație patriotică bazată pe acea conștiință a legăturilor sfinte cu glia, cu datina, cu obiceiul, cu viața noastră curată de popor înclinat spre fapta cea bună, — cu eroismul, cu jertfa nobilă, cu acel capitol de muncă, moștenire din generații în generații.

• Naționalismul străjeresc este creator. El tinde să deschidă tineretului românesc noi perspective de afirmare, oțelindu-i trupul și sufletul deopotrivă, și legându-l de interesele mariabile Neamului prin munca și strădania de fiecare zi. El tinde să înobileze orice îndeletnicire care poate contribui la proprietatea colectivității românești. El face ca tineretul să dovedească o ținută plină de demnitate atunci când trece granița, purtând culorile naționale. Ele ne poruncește să folosim și să promovăm elementul autohton în competiții menite să ne glorifice neamul. El trebuie să ne înfrățească, iar nu să ne desbina, dar o înfrățire din ogorul nesfârșit al muncii.

O altă coloană de susținere a străjerismului este latura socială, care dă tineretului puțința să se lege de sat prin comoara atâtor datini și obiceiuri, prin cântec și joc, prin șezători și tradiții, prin realizări practice care să ridice nivelul gospodăresc al celei mai de seamă celule sociale, prin acea regăsire a liniștii și a cunoștinței datoriei împlinite față de vatra ce ne-a ridicat acolo unde

suntem și pe care mulți dintre noi am părăsit-o în cea mai vinovată dintre uitări.

• Străjeria urmărește să creeze tipul de mâine al Românului, conștient de drepturile și datoriile sale mai ales de datoriile față de colectivitatea cea mare a Națiunii, un tip echilibrat și bine proporționat în care fizicul să nu omoare spiritul, dar în același timp nici să nu disprețuiască fizicul. Căci dacă vechiul precept al lui Juvenal: „Mens sana in corpore sano“ este oarecum discutabil, să nu se uite că pentru întărirea Neamului el își păstrează întreaga sa valoare.

• Străjerismul cultivă individualitatea, dar nu o privește ca scop în sine, de cât în măsura în care se poate încadra în colectivitate. Individualismul poate deveni primejdios atunci când nu i se deschid porțile cuprinzătoare ale vieții colective.

• Străjerismul este terenul neutru al tuturor colaborărilor și în același timp câmpul aplicativ al faptelor. Hotarele lui sunt hotarele țării, iar mijloacele de acțiune sunt fixate de însuși Suveranul care s'a dovedit adânc cunoscător al nevoilor noastre. Înaltul Ctitor al Străjeriei și-a încredințat pe însuși fiul Său Măria Sa Marele Voevod Mihai, celei dintâi unități de străjeri cu care s'a experimentat sub Înaltă directivă programul mișcării de regenerare a tineretului.

Iată deci strâns legați de operă ce-a început să-și arate roadele cu făcliile aprinse din flacăra strălucitoare purtată de Marele nostru Străjer, membrii corpului didactic pășesc cu toată încrederea pe drumul faptelor, trăgând după ei cohorte de tineri fanatizați de frumusețea unui ideal, proiectează peste negurile viitorului, razele unui destin pe deplin meritat.

Căci străjerismul n'a venit să strice legea, ci dimpotrivă: s'o întărească.

De vreme ce școala și străjeria se completează reciproc, ar fi o greșală ca organizarea lor oficială în Stat, să nu se facă în mod armonios.

Obiectul amândorura este același: educația tânărului. Cum obiectul este același, urmează ca și principiile de bază ale organizării lor în Stat să fie aceleași.

Pentru o edificare cât mai completă, publicăm câteva fragmente din rapoartele primite la centrul O. E. T. R., și publicate în buletinul O. E. T. R. din care rezultă bogata activitate și frumosul succes obținut:

„Unul din primele efecte ale introducerii străjerii la școala primară, mai cu seamă la sate, a fost o sporire considerabilă a frecvenței școlare, grație metodelor folosite în străjerie, simple, însă importante în educația copilului. Nu este un „bluff“ și aceste efecte se vor învedera tot mai bine, dacă se vor aplica în mod conștiincios recomandările date de O. E. T. R., în privința metodelor străjerești.“

„Această inovație în educația tineretului școlar a schimbat complet fața școlii și se observă în bunătațiri printre săteni. O viață nouă a început în tot cuprinsul satului. Frecvența școlară s'a îmbunătățit. Pe fețele tinerilor vlăstare de școală, vezi vioiucine, bucurie, credință, respect și o nouă înbujoare în trupul și sufletul lor curat“.

„La noi de când s'a înființat străjerismul, comuna a luat o schimbare radicală. Străjerii se întrec în a planta cât mai mulți pomi, se întrec ca în fața casei lor să fie cât mai curat, își seamănă și îngrijesc florile din grădina școlii și din grădinile lor. Străjerii vin regulat la școală de dimineață pentru a putea lua parte la exercițiile de înviorare și la ridicarea pavilionului. Părinții străjerilor îngrijesc

cu mult drag de ei; iar școala au luat-o acum ca o adevărată familie.

Salutul străjeresc a început să se impună între intelectuali, populației chiar, până și la cei mici.

Populația vine cu drag ca să admire și să încurajeze manifestările străjerești“.

„Stolul școalei a înființat o mică farmacie pe care a pus-o la dispoziția satului; a realizat lucrări practice de folos sătenilor, ca: guri de ham, căpește, rogojini, perii, etc...“

Au făcut gard pentru grădina școlii, au nivelat și aranjat stadionul de sport, etc.“.

„Dintre micile înfăptuiri pot arăta:

— *Educația tehnică practică.* O bună disciplină la elevii străjeri, supunere către comandanți, solidaritate, camaraderie, etc.

Ridicarea unei torțe în cimitirul eroilor, singurul prinos de recunoștință ce putea fi adus de străjeri față de cei ce și au vărsat sângele pentru apărarea gliei strămoșești.

— Organizarea unei farmacii a stolului, străjerii cunoscând medicamentele mai des întrebuințate și întrebuințarea lor la nevoie.

— Organizarea de șezători artistice-culturale.

Educația Națională :

— S'au ornat toate sălile de clasă cu tablourile Familiei Regale.

— S'au colectat fotografiile eroilor și s'au înscris numele lor în tabele afișate în școală.

— S'a plantat o alee a eroilor în centrul satului care este îngrijită de străjeri.

— S'a început organizarea unui muzeu străjeresc.

— S'au pus bazele unei cooperative a stolului.

Educația morală, socială și religioasă.

• Prin străjerie s'au deprins copiii a fi buni camarazi, cinstiți, muncitori, modești, economi, depunând la C. E. C., deasemenea s'au deprins cu spiritul de dreptate, ajutor reciproc, respectul față de bătrâni și părinți, etc.

— S'au organizat biblioteci pentru pâlcuri.

— Au curățat pomii de omizi și au plantat 5000 brazi. 200 tei pe marginea șoselei și locuri virane și 60 pomi roditori, etc.

Educația Fizică.

Respectând cu strictețe programele de ansamblu și înviorare, elevii au devenit foarte vioi și sănătoși.

— Au învățat numeroase jocuri străjerești și dansuri naționale.

— Curățenia este exemplară, astfel că starea lor de sănătate este foarte bună.

— Din darea de seamă a stolului școlii primare din comuna Stănești (Muscel). „Cu ajutorul străjeriei, am reușit ca în satul meu natal să înfăptuiesc: o farmacie și o bibliotecă, amândouă conduse de străjeri, două podiști noi și trei reparate, repunerea în folosință a unui podeț, iar pe malul stâng al râului Doamnei și a Văii Lupului să plantez peste două mii de pueți de salcâmi, apărând astfel Băile Comunale de torenți; îngrădirea a două cruci de pe șoseaua județeană precum și ajutorarea săteanului Dumitru Dogaru, căruia i-a ars casa din temelii, cu două mii de lei, adunați dela săteni. „Omul de fapte, d-l învățător Nicolae I. Vitan, încheie astfel darea de seamă: „Am cea mai deplină mulțumire sufletească, că m'au înțeles dragii mei străjeri și o bună parte din săteni în frunte cu d. M. Comandașescu, inspector general școlar. Prin metode străjerești, fața satelor noastre se schimbă tot în mai bine. Binecuvântat fie Ma-

rele Străjer și ceasul când a luat inițiativa acestei noi educațiuni“.

— Un proaspăt absolvent al cursului de inițiere dela Sf. Gheorghe, distinsul dascăl Tănase Băducea din comuna Năeni (Buzău) scrie : „Am ajuns din nou la catedra dragă a școlii, urmând ca de-acum înainte, să încep a propovădui o nouă morală a vieții sociale : Străjeria. Cu programul de ansamblu și cele două imperative : Sănătate ! și Deviza, mi-am făcut convingerea că elevii și mulți părinți primesc cu mult drag străjeria. Unul din săteni însă, fiind salutat de copilul său cu „Sănătate“ i-a tras o bătaie — nu glumă — și mi-a venit cu el de mână la școală. „Bună-ziua Domnule Invățător“. I-am răspuns : „Sănătate“.

„Ce sănătate ? Să-mi lași copilul în pace. Fă politică cu oamenii, nu cu copiii!“.

Am căutat să-l lămuresc, dar, omul, supărat pentru moment, n'a înțeles. Să nu credeți, că m'am descurajat. Nu ! stăruiesc, muncind cu răbdare și jertfind toate orele libere numai pentru a așeza mișcarea străjerească pe o temelie sănătoasă“.

— În comuna Livada (Someș) harnicul învățător Viorel Peșteanu a înjghebat un impunător cor de 100 persoane aprinzând dorul de muncă pe terenul național.

— Elevii străjeri ai stolului școlii primare din satul Traian Săcele județul Constanța, călăuziți de bunul director și comandant al stolului, d-l învățător Radu Crețu, au consolidat capetele podului dela drumul principal pietruind malurile și construind bare de protecție. Podul este luminat noaptea tot prin grija străjerilor. Micii străjeri au ținut să înscrie cu fapta această ispravă, chiar înainte de ridicarea pavilionului național.

— Stolul Școlii primare din comuna Ocna Șugatag (Maramureș) și alesul lor conducător Traian Bucurescu pot privi cu mare mulțumire sufletească

la activitatea desfășurată în primul lor an de viață străjerească: Plantarea de salcâmi în jurul școlii iar în pepinieră 1500 pueți de frasin, 300 salcâmi, 300 brazi, 600 meri. Înființarea unei cooperative școlare de aprovizionare, desfacere, economie și credit, cu 177 membri condusă de străjeri a cărei situație este:

capital social a câte 10 lei	1770
economiile străjerilor	1437
mărfuri vândute șc.	4077
mărfuri în depozit	5600

Biblioteca Stolului, colecția de modele de cusături românești, farmacia stolului înzestrată cu toate medicamentele arătate de O. E. T. R., farmaciile pe pâncuri, micul atelier școlar, grija ca în fiecare sală de clasă să nu lipsească spălătoare, cunoașterea satelor vecine prin excursii precum și corul religios al străjerilor sunt înfăptuiri demne de urmat de orice harnic comandant.

— Stolul școlii primare din comuna Alioși Jud. Timiș Torontal, îndemnat de comandantii săi d-l director Ivașcu și d-ra inv. Popa Aurelia a plantat în luna Noembrie 1936 o alee de salcâmi pe o lungime de 1500 m. paralelă cu soseaua națională botezând-o „Aleea Străjerilor“.

Educația tineretului în programul Straja Țării

— Scopul urmărit este educația morală, patriotică, civică, socială, sporturile, lucrurile manuale, exercițiile, excursiile, taberele, lucrările de gospodărie satească, etc. Pentru buna îndrumare a străjerilor, se fac cel puțin 30 ședințe pe an, în cadrul cărora se organizează patru șezători și patru manifestațiuni de mai lungă durată (tabere, excursii, vizite). Programul de lucru cuprinde patru capitole mari și anume:

Educația tehnică-practică,

„ națională,

„ morală, socială, religioasă.

„ fizică, care se execută în mod aplicativ.

Dar ceiace e mai interesant și poate cea mai mare problemă de care se ocupă străjeria, e ridicarea satelor de cari noi vom ține seama. Programul, așa cum este dat în capitole, poate fi la un moment dat, aplicat după necesitățile locale.

Educația tehnică-practică

- În principiu, străjeria este centralizată în ideologie și doctrină în centrele de îndrumare, descentralizată în secțiuni prin unitățile răspândite pretutindeni.

Principiul de bază este sistemul celular. Dacă prima unitate celula, este bine organizată, îndrumată, supravegheată, omogenă și dacă dă rezultate bune, atunci tot organismul funcționează bine.

Această celulă, primul atelier de muncă, îl formează 6 străjери sau străjere, care poartă numele de „Cuib“. Cu el începe organizarea.

Mai multe cuiburi la un loc, 3—15, formează o „Centurie“ ceiace ar corespunde unei clase. Două sau mai multe centurii la un loc formează un „Stol“, ceiace ar corespunde unei grupări pe întreaga, școală, fabrică, instituție, etc.

Stolul este prima unitate educativă și administrativă. Are un catarg, pe care se ridică cu ceremonial deosebit la începutul fiecărei săptămâni, pavilionul național, și se coboară cu acelaș ceremonial, la sfârșitul săptămânii.

Ne oprim deocamdată aci, pentrucă Legiunea, Falanga și Marea Falangă nu ne interesează. Această lucrare nu are rostul de a prezenta unitățile, ci a veni în ajutorul celor mulți, care se interesează de jos în sus.

Ceremoniile străjerești sunt:

Sfințirea catargului, ridicarea și coborârea pavilionului național, marile șezători, primirea înalților oaspeți, investirea străjerilor, acordarea insinelor străjerești și a stelelor de vechime, investirea șefului de cuib și a celorlalți comandanți, etc.

Cântecele străjerești.

La fiecare ceremonie străjerească se cântă Imnul Regal, Tatăl nostru și Trei culori, imnul străjerilor, iar când M. S. Regele onorează cu înalta Sa vizită o unitate străjerească, străjerii cântă Urarea Străjerilor pentru M. S. Regele Carol II!; iar la ceremonialul investirii străjerilor, se cântă: Imnul de investire.

Asupra cântecelor străjerești, să ne oprim puțin. Din momentul în care străjeria a pătruns în școlile noastre, elevii străjeri sunt dornici de cântece patriotice, pe care spre bucuria noastră le cântă acasă, pe câmp cu oile și vitele, la coasă și sapă, etc.

Această redeşeptare a cântecului național în locul banalelor cântece străine, fără nici un sens, și cu o melodie destul de proastă, — pe care numai orașenii au introdus-o și în satele noastre, trebuie să ne umple sufletele de bucurie și să vedem în străjerie un adevărat salvator al cântecului românesc.

Prim ajutor.

Străjerul ajută pe semenul său în caz de boală sau când i se întâmplă vreun accident. Pentru aceasta, el trebuie să știe cum să ridice și să transporte un rănit — improvizând târgi cu mijloacele ce-i stau la dispoziție. Trebuie inițiat în igiena individuală, a casei, a satului și să știe să folosească plantele medicinale, precum și farmacia cui-bului sau stolului.

Excursiuni și tabere:

Pentruca tineretul să-și cunoască și să-și iubească țara, străjeria a prevăzut în programul său o serie de excursiuni, cu caracter local, și apoi general. Prin ele se urmărește dezvoltarea și întărirea virtuților individuale, în vederea grelei misiuni de mâine — când vor fi cetățeni.

Cunoștințe și îndeletniciri practice.

Străjeria a prevăzut în programul său și o serie de cunoștințe și îndeletniciri practice, ce vor fi de folos străjerilor. Astfel, un străjer, trebuie să poată aprecia o distanță; învață cunoașterea animalelor, arborilor, plantelor din regiune, orientări după steaua polară, după mușchiul copacului, cu busola, etc. Apoi aprinderea focului, cunoașterea și organizarea mai multor focuri, moduri folositoare pentru viața de toate zilele, în special pentru țărani. Lucrări manuale din lemn, papură, frunză, etc. Apărarea contra gazelor. Iar străjerele învață îndeletniciri gospodărești prevăzute în raport cu cerințele regiunii.

Șezători.

Șezătorile constituie un punct de atracție din cele mai importante. Prin ele s'au redeschis amintirile trecutului nostru, prin ele s'a ajuns la cunoașterea realității. Satul nostru păstrează — în ciuda vremii moderne, — spiritul străjerilor de altădată când în jurul focului, stând de pază, spuneau povești, glume, sau scene din războiu. Șezătorile preconizate de străjerie și în special, cele de noapte din jurul focului, au o foarte mare influență.

• **Șezătorile sunt prilejuri binevenite de educație permanentă națională și cetățenească.** Ele mai au menirea de-a realiza cooperarea strânsă a intelectualilor dela țară, care până acum lipsea cu desăvârșire. De aceea, unitățile străjerești, vor coopta la pregătirea șezătorilor pe preot, medic, agronom, etc. De fapt șezătorile se fac la școală, în clase, când timpul e urît și afară când timpul e frumos. Ceeace trebuie să se țină seama la o șezătoare e programul, care trebuie întocmit cu foarte multă grijă.

1. Șezătoarea începe în mod obligatoriu cu „Tatăl nostru”, cântat de tot stolul.

2. Deviza străjerului.

3. Imnul Regal. (Toți străjerii și asistența salută străjerește).

4. Imnul străjerilor. („Trei culori”).

5. O conferință. (Scurtă și din viața străjerilor).

6. Cronica săptămânei.

Trebuie ținut seama, că aceste 6 puncte sunt obligatorii, la orice șezătoare. Restul depinde de bunul plac al organizatorilor. Se pot folosi și piese străjerești, poezii și lecturi cu caracter străjeresc, cântece patriotice, dansuri naționale, străjerești, ghicitori glume, etc.

Șezătoarea se termină în mod obligator cu rugăciunea, deviza și onorul la pavilion.

Intreaga șezătoare nu poate dura mai mult de două ore seara; ex.: 7—9; 8—10.

Fiecare șezătoare să constituie un punct de atracție și înțelegere pentru săteni, astfel ridicându-se prestigiul străjeriei.

Șezători de seară la foc.

- Aceste șezători pot fi făcute, începând cu luna Mai, primăvara și vara. Sunt șezătorile cele mai plăcute și cari lasă impresiile cele mai puternice.

Ele sunt în tradiția poporului nostru, păstor la începuturile sale și sunt cunoscute poporului din poveștile de haiducie. Și astăzi mai povestesc ciobanii la foc.

Locul șezătoarei e bine să se stabilească în mod permanent, într'un teren (dacă există în localitate), care să fie în forma unui cazan, sau la picioarele unei coaste de deal. Jos se va face focul, iar pe coastă se va așeza lumea participantă la șezătoare, șezând ca într'un amfiteatru. Străjerii vor amenaja locul destinat definitiv pentru șezători, săpând trepte în coasta dealului, pe cari le vor acoperi cu brazde de iarbă. Aceste trepte vor constitui locurile de așezat. Pentru seara șezătoarei toți străjerii vor aduna lemne îndeajuns, cetină, crengi, etc., cari să asigure alimentarea focului până la sfârșitul șezătoarei.

Șezătoarea la foc începe cu formula de ceremonie a marilor șezători, numai dacă la ea a fost invitată o unitate străjerească sau cercetășească dintr'o altă localitate, sau dacă participă la ea oaspeți deosebiți. Atunci se pronunță formula focului, comunicată unităților în ultima circulară, din Buletinul O. E. T. No. 1 pag. 30. După aceasta, vine rugăciunea și celelalte puncte ale unei șezători ținute într'un local închis, adică punctele din program 1—6 obligatorii, precum și cele facultative, terminând iar cu rugăciunea, deviza și onorul la drapel obligatorii.

Pentru aceste șezători se potrivesc mai bine povestirile din Cronicari, răscolirea paginilor fâlnice și glorioase ale trecutului nostru, cântări din gură, solo și cor, din fluer și din alte instrumente, fie solo sau cvartet, dacă se pot înjgheba, doinele și cântările jalnice ale poporului nostru, cari la lumina focului impresionează în mod deosebit și fac de neuitat farmecul unei șezători la foc. Deasemeni se pot face la aceste șezători și unele jocuri

străjerești, cari se potrivesc mai bine și cari sunt mai ușoare. Tot așa se poate prezenta și un dans național, necunoscut în sat, învățat cu străjerii. Frumusețea dansurilor noastre naționale, va opri infiltrarea la sate a dansurilor negre.

Mai greu e de realizat o șezătoare la oraș. Totuși, e bine ca și unitățile dela oraș să cunoască farmecul unei șezători la foc, făcând o excursie în afară de oraș și găsind un loc potrivit, unde se poate ține o șezătoare. Evident, nu mai iau parte și invitații din oraș, ceea ce de regulă constituie un stimulent pentru organizatorii șezătoarei. La această excursie în vederea șezătoarei, trebuie să participe stolul întreg, nu numai pâlcul organizator. E bine să participe și întreg corpul profesoral, pentru a se putea face apropierea sufletească între profesori și elevi, contact pe care îl crede Străjeria necesar pentru educația străjerească a tineretului. Excursia și o șezătoare la foc, poate să stabilească acest contact.

La marile șezători, când se rostește formula focului, nu se face punctul 5 și 6 din program. O șezătoare la foc cu rostirea formulei, trebuie să se facă în seara zilei de 8 Iunie.

4. Educația națională.

Educația națională ocupă un loc de frunte în preocupările Străjii Țării. Străjerul trebuie să fie bun cetățean și să-și iubescă Regele și Dinastia. Fiecare străjer să cunoască faptele și realizările celor trei regi. În această privință se poate utiliza lucrarea „Cei trei Regi“ de Cezar Petrescu, apărută în editura „Cartea Satului“, Fundația Regală „Principele Carol“.

Ziua de 8 Iunie, declarată ziua tineretului, să fie cinstită cu credință și dragoste.

Cinstirea eroilor.

La educația națională, comandantul străjer caută să desvolte în orice împrejurare prielnică, sentimentele de profundă recunoștință și pietate față de Eroii neamului. Străjerul trebuie să știe că dacă suntem astăzi o țară mare, puternică, și cu atâtea drepturi, o avem de pe urma celor ce s'au jertfit în războaie.

Cuiburile să strângă numele eroilor din sat, și să îngrijească mormintele din cimitirul eroilor. Apoi, invalizilor și mutilaților din războiu, străjerul să caute să le arate recunoștința.

Când se face ceremonialul sărbătorilor naționale, cum e de ziua eroilor, programul este următorul: Unitatea străjerească, adunată în careu dă onorul. Cuibul de serviciu face apelul celor cari au luat parte la războiu; cei de față răspund cu „prezent”. Pentru cei morți, un elev străjer din cuibul de serviciu, sau comandantul va răspunde: „Mort pentru Patrie”.

Se cântă Tatăl nostru, apoi se ține o cuvântare de evocare a zilei. Peste morminte se presară flori și se împodobeste monumentul.

Se cântă „Imnul Regal” și „Trei culori”, apoi unitatea se încolonează și pleacă intonând cântece patriotice.

Iubirea de Patrie.

Străjerul cultivă iubirea de Patrie și de Neam. Una din marile calități ale străjeriei este acest mare simțământ, redesteptând sentimentul patriotic și național. Străjerul să dea concurs tuturor concetățenilor săi, să ajute la complectarea monografiilor sociale, să organizeze serbări, etc.

Cultul drapelului.

Ceremoniile de ridicare și coborîre a pavilionului național, sunt menite a sădi cât mai adânc în sufletul străjerilor sentimentul de venerare și pios respect pentru culorile Țării; iar comandantii trebuie să-i lămurească de marele rol al drapelului. Să explice culorile și istoricul lor.

C-Educația morală, socială și religioasă.

Programul Straja Țării dă o serie de indicațiuni în legătură cu educația morală și socială, asupra cărora educatorii străjerilor trebuie să insiste stăruitor; de pildă, să se obișnuiască a trăi în armonie cu semenii, să fie voioși, să și dea silința de a nu tulbura pe nimeni cu supărările lor, să cultive camaraderul, să urmărească exemplele trăite de oamenii distinși din familie, din satul, din țara lor și să dea imbolduri de mai bine, de mai mult, de mai sus.

- Dorința perfecționării individuale se va îndrepta către dezvoltarea spiritului de curiozitate și observație, stăpânirea de sine, creșterea demnității personale, curajul acțiunilor și iubirea de muncă cinstită și conștiincioasă, perseverența, prevederea și economia, respectul avutului altuia, modestia și bună-tatea, etc.

- Cu privire la *Cultul familiei și al Neamului*, comandantii străjeri vor căuta să desvolte la tineri interesul de a-și cunoaște originile familiei, le vor da sfaturi să-și iubească părinții, să-i asculte și să-i ajute la gospodărie, să cinstească zilele lor onomastice, arătându-le semne de atenție și duioșie sufletească, iar când sunt în alte localități, să se adune de sărbătorile mari în jurul capului familiei.

Cea mai mare importanță se dă în educația

străjerească spiritul de colaborare și sentimentul de solidaritate socială.

Aci, Straja Țării are mai ales în vedere rid'carea satelor, care e unul din punctele principale din marea operă de educație ce-și propune. Străjerii vor fi îndemnați și conduși să astupe gropile pe uliți, să curețe și să întrețină drumul din fața casei, să curețe pomii de omizi, să repare punțile podețele și fântânile publice, să lucreze la îndiguirea unui mal pentru apărarea podului sau avutului obștesc, să planteze pomii din râpi și dealuri, să amenajeze un teren de joc, o scăldătoare de vară. Străjerii mai mari vor organiza echipe de pompieri ai satului sau o echipă de prim ajutor. Se vor face donații pentru bibliotecă sau muzeul satului și se vor sprijini asociațiile culturale și sportive, spitalele, casele de lectură, iar semenii se vor ajuta în caz de nevoie.

Străjerul va fi un aprig luptător contra analfabetismului.

— *La educația civică*, se insistă asupra drepturilor și îndatoririlor cetățeanului, familiarizându-se străjerii cu legile cele mai elementare. Străjerii cunosc rolul autorităților din comună și le arată respectul cuvenit. Cei dela sate deasemeni sunt instruiți și îndrumați, cum trebuie alcătuită și îngrijită o gospodărie model. Aspectul satelor noastre va fi pe viitor cu totul altul când noile generații vor ști să-și construiască în mod mai rațional casele și clădir le anexe și li se va desvolta simțul estetic, arătându-li-se în ce constă lucrările de înfrumusețare pe lângă gospodărie.

Se țin adevărate lecții practice cu străjerii, asupra activității pe lângă casă, despre creșterea vitelor, păsărilor, îngrijirea celorlalte animale despre pomicuitură și altoire, albinărit, viermii de mătasă, grădinărit, viticultură, prunărit. Sunt instruiți cum se strâng și se conservă fructele, zarzavatul, cum

se face agricultura și primenirea pământului și cum trebuie desfăcute produsele.

c. Igiena satului.

Formează un capitol special în educația socială a tânărului sătean, de care programa Straja Țării se ocupă în deosebi, căci marea mortalitate în anumite comune se datorește tocmai faptului că țăranii sunt foarte puțini inițiați în regulile igienei.

Străjerii știu cari sunt bolile contagioase, cum se manifestă și în ce constă profilaxia lor. Cunosc deasemenea bolile sociale și cele de copii, căci fiecare străjer este informatorul medicului sanitar în combaterea bolilor, cât și sfătuitorul sanitar al populației. Fiecare stol are o farmacie, care pune la dispoziția sătenilor medicamentele cele mai importante. Fetelor mai mari li se dau sfaturi asupra creșterii și îngrijirii copiilor.

- Educația religioasă.

La temelia întregii educațiuni străjerești este credința strămoșească datorită căreia neamul românesc a înfruntat toate vitregiile vremii. Aceași credință care a făurit România de azi, va călăuzi generațiile viitoare pe drumul luminos al creațiunilor culturale, sau la apărarea până la ultima picătură de sânge a hotarelor câștigate prin jertfă. - Deaceea fiecare străjer este credincios, spune rugăciunile dimineța, la mese și seara și orice lucru îl începe rugându-se lui Dumnezeu.

La ceremonii, șezători, serbări străjerești se cântă rugăciuni și imnuri: „Tatăl Nostru“, „Stingerea“ sau „Cu noi este Dumnezeu“, se citește și se comentează un text anume ales din biblie.

Emoționante și pline de o adâncă reculegere sunt momentele când, după o oră de veselie și spon-

- taneitate la o șezătoare în jurul focului, toți străjerii având capetele descoperite, cuprinși de evlavie cântă în cor.

Străjerii merg la biserică unde au o atitudine cuviincioasă, respectă posturile, spovedindu-se, și împărtășindu-se, și nu numai că evită înjurăturile, dar caută să influențeze și pe cei mai în vârstă decât ei să nu înjure.

Dar străjerii sunt și în credința lor activi. Ei contribuie cu mici daruri pentru biserica din sat iar fiecare stol își are corul său religios, care dă răspunsurile la serviciile divine.

La procesiunile religioase, odoarele bisericii sunt purtate de cuiburi.

- Preotul participă la ceremoniile străjerești și de câte ori se ivește prilejul potrivit, le explică tinerilor serviciul divin și împărtășirea bisericii; iar cuiburilor le îngăduie să practice pe rând serviciile de biserică, de pi dă: cântările în strană, citirea cazaniei, aprinderea și stingerea lumânărilor, adusul cădelniței, etc.

Străjerul e un drumeț pasionat. Dar în toate drumețiile lui, nu va trece niciodată cu indiferență pe lângă monumentele religioase. El vizitează monumentele de artă bisericască din regiune, și anual face câte un pelerinagiu la o mănăstire.

- Un titlu de glorie pentru fiecare stol este ridicarea cu mijloace proprii a unei troițe a străjerilor.

4 Educația fizică ¹⁾.

Principiul de bază la educația fizică e dictonul latinesc: *Mens sana in corpore sano*. Deci în Straja Țării educația fizică e mijloc și nu scop.

Fiecare străjer e convins că, pentru a deveni un bun cetățean și un vajnic apărător al țării sale, trebuie

1) Din broșura „Straja Țării“.

să fie pregătit și fiziceste așa cum își pregătește mintea și sufletul.

Străjerul face exercițiile de înviorare zilnic, fie acasă singur, fie la școală cu stolul întreg.

Programa prevede și exerciții de ansamblu, atletism și diferite jocuri: de observație, atenție, concentrare și dezvoltarea simțurilor, jocuri sportive, jocuri de alergare, jocuri antagoniste, etc.

— Straja Țării mai practică: tirul și diferite sporturi, ca mingea la plasă, natația, canotajul, bicicleta, tragerea cu arcul, săniuța, skiul și patinajul.

Pentru a creia emulația sportivă necesară — evitându-se totuși neajunsurile sistemului excesiv al campionatelor — se vor institui recompense pentru străjerii cari se vor fi apropiat cel mai mult de anumite performanțe standard, în raport cu vârsta și sexul lor, precum și brevete de Străjer „Bun atlet“, „Bun trăgător“, „Bun înotător“ etc.

Prin aceste mijloace Straja Țării intenționează să realizeze o cât de strânsă și cât de armonioasă colaborare între sport și străjerie. Sportul va ajuta cu tot dinamismul lui constructiv la formarea străjerilor; iar aplicarea metodelor străjerești va întregi în chip fericit educația sportivilor.

Și astfel, integrate în noua și entuziasta mișcare de regenerare a Neamului prin Străjerie, U. F. S. R. și toate grupările sale vor putea să-și îndeplinească în cadrul unei politici generale de stat opera lor pozitivă de întărire și educație colectivă a tineretului.

Exercițiile de înviorare și efectele lor.

Se știe că toate exercițiile străjerești de ansamblu și de înviorare au fost compuse de specialiști dela Academia Națională de Educație Fizică. Se știe de asemenea că mișcările au fost alese astfel, ca pe lângă un efect estetic, prin executarea lor în massă, ele să îndeplinească și anumite roluri. Un rol im-

portant pentru dezvoltarea fizică a copilului îl au mișcările de respirație. Or, se știe iar, că toate mișcările gimnastice străjerești favorizează respirația, putându-se descompune în momente de inspirație și respirație. Prin urmare aceste exerciții intensifică respirația la copii. Acum, pentru a vedea cât de utilă este practicarea regulată a acestor exerciții de înviorare, timp de 15 minute în fiecare dimineață, comunicăm o experiență făcută la o școală din Cehoslovacia. La școala primară experimentală din Praha-Nusle, se practică exerciții de respirație în fiecare dimineață, timp de 7—10 minute. După 6 luni de exerciții, medicii școlari au constatat o tendință de dezvoltare a toraxului copiilor.

Rolul sportului în educația tineretului.

Sportul, corolarul indispensabil al educației fizice, s'a dovedit a fi printre cele mai temeinice mijloace de regenerare fizică, și de educație colectivă, dezvoltând curajul, vitalitatea și combativitatea, învățând pe om să privească drept în față toate greutățile vieții și să le învingă prin energia și puterea lui de rezistență, fizică și morală.

Ca mijloc de educație colectivă, sportul naște și întreține simțul de asociație și de solidaritate, spiritul de echipă și de camaraderie precum și noțiunea de sacrificiu al individualității în folosul acțiunii colective.

De aceea era firesc ca mișcarea sportivă românească — care ajunsese în ultimii ani la o dezvoltare considerabilă, — să se integreze în programul general de Stat al educației tineretului. Crearea instituțiunii Straja Țării a fost bine venită din toate punctele de vedere și organizațiile sportive nu au avut decât de câștigat prin colaborarea lor cu celelalte organizații tinerești. Învățămintele programului de educație din Straja Țării, vor avea cea mai

folositoare înrăurire asupra tineretului înregimentat în asociațiile sportive, iar sportul la rândul lui, va contribui prin dinamismul său educativ și social, la formarea și întărirea tinerilor, din Straja Țării.

Sporturile în străjerie.

Sistemul de educație străjerească al Străzii Țării preconizează practica sporturilor, mai ales a celor atletice, a tirului, a înotului în regiunile de apă, a ski-ului în regiunile de munte, a ciclismului și a jocurilor de echipă ca basket, volley-ball, etc.

În vederea răspândirii acestor sporturi în masa tineretului străjeresc, Straja Țării a introdus în programele analitice ale Centrelor sale de Indrumare, cunoașterea lor de către toți instructorii străjeri pentruca, la rândul lor, aceștia să le predea și să le aplice la unitățile lor. Fiecare formație străjerească va trebui să aibă câte un teren de adunare și joc, cu parte de alergare, pat de nisip pentru sărituri și aparatele necesare pentru aruncări.

Bazinuri de înot, stranduri, stadioane, terenuri de joc și alte înzestrări sportive vor fi construite sau sprijinite de Straja Țării și organizațiile sale.

BIBL. UNIV. CLUJ

1928 14 III. 1929

EXE. PAR. 1334

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

Nr.	Nr.
17. Rătăcirii bolșeviste de MAIOR I. MIHAJ.	47. Cultura tomatelor de I. ISVORAN
20. Răsadnița și plantele din răsad de V. SADOVEANU.	48. Rețete pentru gospodine de MAICA RALUCA.
22. Meșteșugul vopsitului cu burueni de ART. GUROVEI.*	49. Lingoarea de DR. I. DUMITRESCU.
24. Păstrarea cărnii de porc de G. GHEORGHIU.*	50. Blenoragia sau sculamentului de DR. N. IOAN.
29. Beția de DR. EMIL GHEORGHIU.	51. Practica agricolă de A. BEJENARIU.
33. Mama și copilul de PROF. M. MANICATIDE.*	52. Apa de băut de DR. I. BALTEANU.
36. Omul și societatea de AL. CIUGLEA.	53. Tifosul exantematic de TUDOR DUMITRESCU.
37. Bucătăria sătenței de MARIA GEN. DOBRESCU.*	54. Boalele animalelor de I. POPU CĂMPEANU.
38. Sfecia de zahăr de C. LACRIȚEANU.	55. Lucrări din pănășile de porumb de TITUS G. MINEA.
39. Ingrășarea pământului de I. M. DOBRESCU.	56. Cartoful de I. POPU-CĂMPEANU.
40. Friguri de bălă de DR. T. DUMITRESCU.	57. Cum să trăim de DR. F. GRUNFELD.
41. Banul de A. GIUGLEA.	58. Lucrări din pae și sorg de TITUS G. MINEA.*
42. Staturi practice de ING. A. SCHORR.	59. Insectele vătămătoare pentru arborii noștri roditori de GH. FIŢEȘCU.*
43. Lămurirea calendarului de A. GIUGLEA.	60. Vaca cu lapte de M. GATAN.*
44. Conștientivă granuloasă de DR. GLĂVAN.	61. Mierea și Ceara de CONST. IONESCU CRISTEȘTI.*
45. Burueni de leac de A. VOIANȘCHI.	62. Indrumări agricole de C. IONESCU-CRISTEȘTI.*
46. Staturi casnice de MAICA RALUCA.	63. Creșterea păsărilor de PETRONIȘ BEJAN.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Seria C. „DIN LUMEA LARGĂ“.

Nr.	Nr.
3. Munții Apuseni de M. DAVID.*	27. Valea Jiului din Ardeal de P. HOSSU-LONGBIN.
5. Bucovina de I. SIMIONESCU.*	28. Țara Bârsei de N. ORȘIDAN.
6. Basarabia de G. NĂSTASE.*	29. Vechiul ținut al Sucevei de V. CIUREA.
7. Dobro ea de C. BRĂTESCU.*	30. Macedo-Românii de TACHE-PAPAHAGI.
10. Viața în adâncul mărilor de C. MOTAȘ.	31. Românii din Banatul Jugoslav de PR. BIZEREA.
11—12. A. Șaguna de I. LUPAȘ.*	32. Coasta de Azur de I. SIMIONESCU.*
14. Românii de peste Nistru de V. HAREA.*	33. Elveția de TRAIAN G. ZAHARIA.
16. Lituania de G. NĂSTASE.	34. Maramureșul de GH. VORNICU.
19. Românii din Ungaria de I. GEORGESCU.	35. Austria de I. SIMIONESCU.
20. Jud. Turda Arieș de I. MUREȘEANU.	36. Belgia de TRAIAN G. ZAHARIA.
21. Țara Hațegului de GAVRIL TODICA.	37. Afganistanul de I. SIMIONESCU.
22. Spiru C. Haret de I. SIMIONESCU.	38. Anastasia Șaguna de DR. I. LUPAȘ.
23. Danemarca de MAGDA D. NICOLAESCU.*	39. Blajul de ALEX. LUPEANU-MELIN.*
24. N. Milescu în China de I. SIMIONESCU.	40. Marea Neagră de DR. I. LEPSI.
25. Cetățile moldovenești de pe Nistru de APOSTOL D. CULEA.	41. Pe urmele lui Robinson Crusoe de I. SIMIONESCU.*
26. Românii din Bulgaria de EM. BUCUȚA.	42. Din Norvegia de I. CONEA.*
	43. Din vremea lui Ștefan cel Mare de GEN. R. ROSETTI.*
	44. Japonia de I. SIMIONESCU.*

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

Nr.

45. **Olarul Savant** de I. SIMIONESCU.*
46. **Intr'o mănăstire din Himalaya** de MIRCEA ELIADE.*
47. **Dănilă Apostol** de N. P. SMOCHINĂ.*
48. **Govora și Călmănești** de I. SIMIONESCU.*
49. **Sgările norii New-Yorkului** de PETRU COMARNESCU.*
50. **Nicolae Bălcescu** de V. SASSU.*
51. **Țara visurilor împletite** (EGIPTUL) de MIRCEA HEROVANU.*
52. **Gh. I. Donici** de GEN. R. R. ROSETTI.*
53. **A. Odobescu** de AL. TZIGARA-SAMURCAȘ.*
54. **Banatul** de PROF. D. IZVERNICEANU.*
55. **Țara Zarandului** de G. CAMBER.*

Nr.

56. **Iordache Golescu** de M. BĂNESCU*
57. **București** de V. MIHĂILESCU.*
58. **Turismul** de AUREL PIȚU.*
59. **Abisinia** de I. SIMIONESCU.*
60. **Polonia** de I. SIMIONESCU.*
61. **Date istorice și culturale din România** de CRONICAR.*
62. **Carmen-Syva** (TEKIRGHIOI) de DR. COCA ODESEANU*
63. **Gh. Coșbuc** de V. M. SASSU.*
64. **A. Philippide** de I. IORDAN*
65. **N. Gane** de A. GOROVEI*
66. **Lecturi geografice.—Asia** de I. SIMIONESCU.*
67. **N. Machiavelli** de VL. BOANTA*
68. **Gh. Lazăr** de PAUL PAPODOPOL.*

Seria D. „ȘTIINȚĂ APLICATĂ“.

Nr.

1. **Fabricarea săpunului** de A. SCHORR.
2. **Motorul Diesel** de ING. CASETTI.*
3. **Industria Parfumului** de E. SEVERIN.
- 4—5. **Aerul lichid** de ILIE MATEI.
6. **Industria Azotului** de L. CATON.
- 7—9. **Locomotiva** de ING. CASETTI.
10. **Aeroplanul** de DR. V. ANASTASIU.
11. **Baloane și Dirijabile** de HĂILESCU.
12. **Betonul Armat** de ING. N. GANEA.
13. **Ștri și tranuri** de G. ȘIADBEI.
16. **Tiparul** de VASILE ROMANESCU.
17. **Ce se scoate din cărbuni** de C. V. GHEORGHIU.
18. **Industria materilor colorante** de G. A. FLOREA.
19. **Fotografia** de CĂP. DR. M. ZAPAN.

Nr.

20. **Industria zahărului** de G. I. BABOIANU.
21. **Șase montaie de radio** de CĂP. DR. M. ZAPAN.
22. **Cinematografia** de CĂP. M. ZAPAN.
23. **Automobilul** de CĂPIT. DE AVIAȚIE M. PANTAZI.
24. **Fabricarea sticlei** de G. A. FLOREA.
25. **Gazele otrăvitoare** de CĂP. DR. M. ZAPAN.
26. **Împănarea păsărilor** de N. C. PĂNESCU.
27. **Legatul cărților** de I. CARAMĂLĂU.*
28. **Înnutul** de P. EPUREANU.*
29. **Scoaterea petelor** de VICTORIA A. VELCULESCU.*
30. **Cum navigă corăbiile** de SPARDECK.*
31. **Planorul** de IN3. G. LIPOVAN.*

RĂSPÂNDIȚI

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

E cea mai trebuitoare bibliotecă. Unică prin varietatea cuprinsului, prin ieftinătate, este la îndemâna oricui. S'a dovedit o adevărată enciclopedie. Aduce foloase specialistului, dându-i noțiuni clare din alte domenii; procură cunoștințe folositoare celui care nu se restrânge numai la cartea de școală. Biblioteca se adresează tuturor, la ori ce vârstă, căci e instructivă, educativă și practică.